

Man en Paard

Mirjam Berloth heeft sinds haar academietijd nauwelijks nog figuratief getekend of geschilderd maar hield zich voornamelijk bezig met ruimtelijk werk. Recentelijk nog maakte ze een gordijn van honderden schroeven en projecteerde ze in een kelder inktvlekken op ijsblokken.

Foto Kjeld de Ruijter

Waarom dan nu schilderijen?

Berloth wilde de miljoenen paarden die gesneuveld zijn, eren met een statig groepsportret waarin de paarden poseren als volwaardige deelnemers aan de oorlog. Ze dacht daarbij aan schutterstukken waarop in de 16^e en 17^e eeuw een beroepsgroep geportretteerd werd.

Kunstenaar onbekend

Afbeeldingen van verschillende soorten paarden dienden als voorbeeld. Arabieren, Zeeuwse trekpaarden en pony's; zelfs ezels en muilieren

werden geconfisqueerd voor de cavalerie en om kanonnen te trekken. Er was in heel Europa geen paard meer te vinden zodat allerlei landbouw-werktuigen met menskracht getrokken moesten worden.

Voor een ander project kraste Berloth tekeningen van dieren in een zwart geschilderde ruit. Deze tekenachtige manier van schilderen beviel haar en probeerde ze te vertalen naar witte verf op zwart papier.

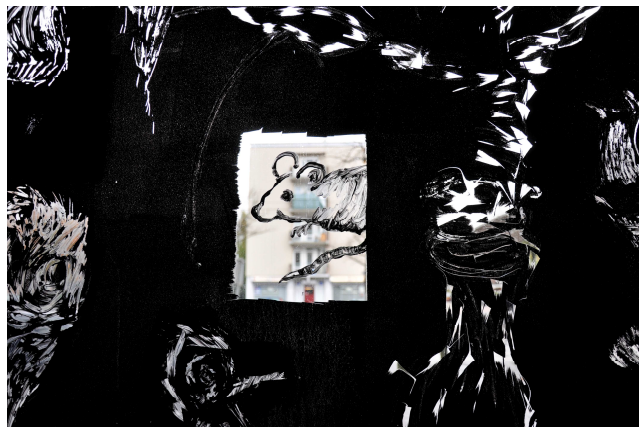

Foto Dominique Panhuysen

Paarden schilderen was nieuw en dwong Berloth om goed te kijken naar de anatomie van paardenhoofden, de uitdrukking op het gezicht van elk paard en om de unieke eigenschappen van ieder paard te zoeken. Hierdoor raakte ze steeds meer betrokken bij het onderwerp.

De paarden op de slagvelden stierven op een even gruwelijke manier als de soldaten en in bijna even grote aantallen.

Hier in het fort is de lange muur in de wachtruimte bestemd voor de paarden die net als hun begeleiders van huis en haard werden gescheiden en niet wisten wat hen overkwam.

www.mirjamberloth.nl
www.setnet.info